

komme ham. Det viser sig saaledes klart, at Forudsætningerne for den gjensidige Kontrakt ere blevne væsentlig forrykkede ved Konkursen. Forudsætningen var Rigthed i begge Parters Stilling, saaledes at hver især ved at tilbyde sin Udelse skulde kunne fremtvinge den modstaaende Udelse; men Stillingen er nu den, at Voets Rettighed overfor Sælgeren staar uforandret, medens Sælgerens Rettighed overfor Voet er væsentlig forandret; han kan vel væge sig ved at udlevere det Solgte, saalænge den fulde Kjøbesum ikke tilbydes ham, men han kan ikke ved selv at tilbyde fremtvinge Betaling af Kjøbesummen, men kun af en større eller mindre Dividende. En saadan Urigthed strider imidlertid mod den gjensidige Kontrakts Væsen; Sælgeren kan ikke være tjent med at skulle svæve i Uvisshed om, hvilken Bestemmelse Voet vil tage; og maa derfor kunne fordræ, at Voet inden en passende Frist afgiver en bestemt Erklæring, om det vil indtræde i Kontrakten paa samme Maade som Skyldneren, ikke blot i Henseende til Rettighed, men ogsaa i Henseende til Forpligtelse. Forholdet kan altsaa siges at være det, at Kjøberens Konkurs berettiger Sælgeren til at træde tilbage fra Kontrakten, dersom han ikke erholder Sikkerhed for, at Kjøbesummen trods Konkursen vil blive betalt enten derved, at Voet overtager at tilsvare den fuldt ud, eller paa anden Maade. Ved at afgive en forpligtende Erklæring af det omhandlede Indhold kan Voet holde Sælgeren fast. Væger Voet sig herved, bliver der Mulighed for, at Kjøbereren kan bevare sin Ret mod Sælgeren ved enten at betale eller stille antagelig Sikkerhed for Kjøbesummen. Dette sidste Forhold er iøvrigt Konkursloven uvedkommende. Rigtigheden af det Anførte viser sig vistnok navnlig indlysende ved Kontrakter om Leverage af Handelsvarer, ved hvilke Sælgeren vilde kunne lide betydelige Tab, hvis han i længere Tid skulde gaa i Uvisshed og saaledes ikke kunde raade over Varerne paa anden Maade.

Ved det Anførte forklares Regelen i § 16 Nr. 1, som iøvrigt nærmere har ordnet Forholdet saaledes, at Voet snarest muligt og senest inden 3 Uger, efterat det dertil af Medkontrahenten er opfordret, skal erklære, om

det vil vælge at fordræ Retshandelens Opfyldelse. Ved at foresaa en Frist af denne Længde har man høvt for Det, at det, saafremt Omstændighederne maatte gjøre det ønskeligt, kan blive muligt at indkalde en Skiftesamling til at erklære sig om Sagen (§ 52). Afgives ingen Erklæring inden Udløbet af denne Frist, er Medkontrahenten berettiget til at antage, at Voet ikke vil fordræ Retshandelens Opfyldelse. I saa Fald kan han altsaa træde tilbage fra Kontrakten, men iøvrigt er det en Selvfølge, at han ogsaa kan vælge at opfylde den, dersom han tror at kunne være tjent dermed, naaget han ikke kan vente at erholde hele det tilfagte Vederlag, men kun Dividende. Der er vistnok ingen Grund til at give Voet en tilsvarende Ret til paa sin Side at fordræ Medkontrahenten en bestemt Erklæring om, hvilken Stilling han vil indtage. Det kan vel være af Interesse for Voet at faa Visshed om, hvorvidt Sælgeren vil levere det Solgte mod alene at opbevare Dividende eller træde tilbage fra Kontrakten. Men denne Uvisshed har Voet intet Krav paa at faae fjernet paa anden Maade end derved, at Sælgeren, hvis han vil vælge at opfylde Kontrakten, maa sørge for at anmeldte sin Fordring i Voet paa samme Maade som enhver anden Fordringshaver. Det er ikke anset nødvendigt at paalægge Voet, naar det vil fordræ Kontraktens Opfyldelse, at stille Sikkerhed for Kjøbesummen; thi en Erklæring fra Voets Bestyrelse vil i Regelen være betryggende nok for Medkontrahenten; Handelen gaar nemlig ved den over til at blive en til selve Konkursbehandlingen og Voets Bestyrelse hørende Transaktion, og leetindig Fremgangsmaade i Henseende til dens Afgivelse maa paaføre Voets Bestyrelse personligt Ansvar.

I den foregaaende Udvikling er der nærmest tænkt paa det Tilfælde,

a) at begge Udelsler ifølge Retshandelens Indhold skulle udleveres samtidigt. I saa Fald vil Regelen i § 16 Nr. 1 navnlig være af Betydning, dersom Udelsestiden ikke ved Konkursens Begyndelse er kommen, men begge Udelsler først skulle ske til et vist senere Tidspunkt. Det er især i et saadant Tilfælde, at det bliver af Betydning for Medkontrahenten, at han